

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/93/2024
Identifikačné číslo spisu:	1406203685
Dátum vydania rozhodnutia:	09.12.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Erika Šobichová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:1406203685.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov: 1/ S. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., 2/ D. U., rod. H., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., 3a/ F.. Y. H., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom S. XXXX/XB, G., 3b/ F.. M. N., rod. H., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom G.V. XXXX/X, G., 4/ S.. D. Š., rod. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom M. XXXX/XF, G., 5a/ F.. Z. N., rod. J., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. XXXX/XX, G., 5b/ F.. X. H., rod. N.Á., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., 5c/ L. S., rod. N., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. XXXX/XX, G., 6/ L. U. U., nar. XX. XX. XXXX, trvale G. S. XXXX/X, O. X. - J. H., 7/ O.. S. S., rod. Ď., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., 8/ F.. I. Q., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., 9a/ Z. Ž., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., 9b/ F.. Q. Z., rod. Ž., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom X. XXXX/X, G., 9c/ L. E., rod. Ž., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom X. XXXX/X, G., 10/ S. G., rod. N., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., 11/ D. N., rod. H., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., 12a/ S. N., rod. K.Á., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., 12b/ F.. L. O., rod. N., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J. XXX/XX, X., 12c/ I. N., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Kreativ, Zariadenie sociálnych služieb, Klasov 287, zastúpený opatrovníkom Domov Sociálnych služieb Klasov, 13/ Ľ. H., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., 14a/ M. M., rod. O., trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., 14b/ Z. M., trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., 14c/ S. M., trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., 15/ F.. X. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., 16/ M. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., 17/ F.. Š. Ď., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., 18/ Z. M., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., 19/ V. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., 20/ H. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., 21/ S. W., rod. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., 22/ Y. J., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., 23/ F.. M. H., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. XXXX/XXX, G., 24a/ F.. Z. G., rod. G., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom O. XXX/XX, G., 24b/ F.. S. J., rod. G., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. U. XXXX/X, G., 24c/ Z. G., rod. G., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom X. S. XXXX/XX, G., 24d/ S. G., rod. Š., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., 25/ F.. Z. Š., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Y. XXXX/XX, G., 26/ S.. M.. N. H., rod. G., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. XXXX/X, G., 27/ Y. Š. U., rod. G., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom S. A. XXXX/XX, G., 28/ S.. D. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., 29/ X. O. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom S. Č. XXX, 30/ K. X., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., 31/ S.. D. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K. XXX/X, G., 32/ F.. K. U., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., 33a/ F.. Š. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. XXXX/X, G., 33b/ Z. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. XXXX/XX, K., Č. V., 34/ P. Q., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., 35/ O. S., rod. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., 36/ K. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Ž. XXX/XX, I. G., 37/ K. H., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H.

XXXX/XXA, G. G., 38/ K. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom W. XXXX/X, XXX XX G., 39/ L. J., rod. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom G. XX, G., 40/ S. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., 41/ Z. É., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom X. XXXX/XX, G., 42/ F.. O. G., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom W. J. Š. XXXX/XX, A., 43a/ S. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., 43b/ F.. O. I., rod. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., 43c/ F.. M.. I. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., 44/ F.. M. H., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., 45a/ M. H., rod. S., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., 45b/ K. H., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom G. XXXX/X, N., 45c/ Ľ. H., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom S. A. XXXX/XX, G., 46/ S.. F. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., 47/ S.. Z.J. S., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom V. XXX/XX, V., 48/ F.. Q. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., 49/ O. S., rod. F.I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., 50a/ F.. O. N., rod. E.Á., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. XXXXX/X, S., 50b/ F.. G.. K. E.. S.. M., rod. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom P. XXXX/XX, G., 50c/ S.. I. E., rod. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom P. XXXX/XX, G., 51/ V. M. X., rod. N., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. XXXX/XA, G., 52/ F.. P. G., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. XXXX/XX, G., proti žalovanému: Stavebné bytové družstvo Bratislava IV, so sídlom Polianky 9, Bratislava, IČO: 00 169 731, zastúpené: Mgr. Matej Vída, advokát, so sídlom Púpavová 89, Bratislava, o zaplatenie 109,72 eura s príslušenstvom, vedenom na Mestskom súde Bratislava IV (predtým Okresnom súde Bratislava IV) pod sp. zn. 7C/156/2006, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 11. septembra 2018 sp. zn. 8Co/182/2018, takto

rozhodol:

I. V dovolacom konaní ako so žalobcami p o k r a č u j e s právnymi nástupcami:

1. žalobcu 3/ S. H. a to F.. Y. H., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom S. XXXX/XB, G. a F.. M. N., rod. H., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom G. XXXX/X, G.,
2. žalobcu 4/ F.. Ľ. Š., a to S.. D. Š., rod. K.Á., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom M. XXXX/XF, G.,
3. žalobcu 5/ F.. Ľ. N., a to F.. Z. N., rod. J., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. XXXX/XX, G., Ing. X. H., rod. N., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., L. S., rod. N., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. XXXX/XX, G.,
4. žalobcu 9/ Q. Ž., rod. T., a to Z. Ž., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., F.. Q. Z.Á., rod. Ž., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom X. XXXX/X, G., L. E., rod. Ž., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom X. XXXX/X, G.,
5. žalobcu 12/ S. N., a to S. N., rod. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., F.. L. O., rod. N., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J. XXX/XX, X., I. N., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Kreativ, Zariadenie sociálnych služieb, Klasov 287, zastúpený opatrovníkom Domov Sociálnych služieb Klasov,
6. žalobcu 24/ S. G., a to F.. Z. G., rod. G., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom O. XXX/XX, G., F.. S. J., rod. G., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. U. XXXX/X, G., Z. G., rod. G., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom X. S. XXXX/XX, G., S. G., rod. Š., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G.,
7. žalobcu 28/ D. O., a to S.. D. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G.,
8. žalobcu 29/ Z. N., a to X. O. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom S. Č. XXX,
9. žalobcu 35/ I. O., a to O. S., rod. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G.,
10. žalobcu 43/ S.. I. I., rod. S., a to S. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., F.. O. I., rod. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G., F.. M.. I. I.Á., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G.,
11. žalobcu 45/ K. H., a to M. H., rod. S., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. M. XXXX/XX, G.,

K. H., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom G. XXXX/X, N., L. H., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom S. A. XXXX/XX, G.,

12. žalobcu 47/ F.. D. S., rod. I., a to S.. Z. S., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom V. XXX/XX, V.,

13. žalobcu 50/ F.. O. E., a to F.. O. N., rod. E.X.Á., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. XXXXX/X, S., F.. G.. K. E.. S.. M., rod. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom P. XXXX/XX, G., S.. I. E., rod. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom P. XXXX/XX, G..

II. Dovolanie o d m i e t a.

III. Žalobcovia 43a/, 43b/ a 43c/ majú voči žalovanému právo na náhradu trov dovolacieho konania.

IV. Ostatným žalobcom sa náhrada trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava IV (teraz Mestský súd Bratislava IV; ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“, či „prvoinštančný súd“) rozsudkom z 15. marca 2018, č.k. 7C/156/2006-728 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť pôvodným žalobcom 2/, 3/, 4/, 7/, 12/, 13/, 14/, 15/, 18/, 19/, 21/, 22/, 23/, 25/, 27/, 28/, 31/, 32/, 33/, 35/, 36/, 40/, 42/, 43/, 45/, 46/, 52/, 53/, 55/, 56/, 57/, 58/, 60/, 61/, 63/, 64/, 65/, 66/, 67/, 68/, 69/, 70/, 71/, 73/, 74/, 75/, 76/, 79/, 80/, 82/, 84/, 87/ (podľa označenia v záhlaví rozsudku súdu prvej inštancie - poznámka dovolacieho súdu) spoločne a nerozdielne sumu 109,72 eura s ročným úrokom z omeškania vo výške 6 % od 01. 06. 2005 z dlžnej sumy 109,72 eura až do zaplatenia na účet žalobcov vedený vo VÚB, a.s. Bratislava, žalobu v časti týkajúcej sa pôvodných žalobcov 1/, 5/, 6/, 8/, 9/, 11/, 16/, 17/, 20/, 26/, 29/, 30/, 34/, 37/, 38/, 39/, 41/, 44/, 47/, 48/, 49/, 50/, 51/, 54/, 59/, 62/, 72/, 77/, 78/, 81/, 83/, 85/, 86/ (opäť podľa označenia v záhlaví rozsudku súdu prvej inštancie - poznámka dovolacieho súdu) zamietol, konanie v časti týkajúcej sa pôvodných žalobcov 10/ D. Y. a 24/ Š. V. zastavil a žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Na odôvodnenie svojho rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný na základe zmluvy o výkone správy vykonával správu bytového domu na H. M. č. XX-XX v G. od 04. 12. 1998 do 31. 05. 2005. Vlastníci bytov a nebytových priestorov v tomto bytovom dome vypovedali žalovanému zmluvu o výkone správy a žalovaný písomne uznal dlh na účte FPÚO vlastníkov bytového domu k 31. 12. 2004 (nevyčerpané prostriedky určené na údržbu a opravy domu, bytov a nebytových priestorov v dome) vo výške 378.151,30 Sk ako svoj dlh voči vlastníkom bytov a nebytových priestorov (žalobcom). Zároveň sa v uznaní dlhu zaviazal, že dlh uhradí v piatich splátkach do 31. 12.2005. Zo záverov znaleckého posudku súd zistil, že finančná čiastka 378.151,30 Sk ku dňu 31. 12. 2004 je len účtovnou položkou, ktorá vyplýva z preddavkových predpisov a nezohľadňuje nedoplatky vlastníkov a podľa výpisov bankového účtu a hlavnej knihy vlastníkov bytov a nebytových priestorov bola určená čiastka, ktorá mala byť predmetom finančného vysporiadania fondu prevádzky a opráv ku dňu 31. 05. 2005 medzi stranami sporu, na sumu 78.621,07 Sk (2.609,74 eura). Žalovaný bol povinný v zmysle zákona č. 182/1993 Z.z. nevyčerpané prostriedky určené na údržbu a opravy domu, bytu a nebytového priestoru v dome previesť na fond prevádzky, údržby a opráv domu žalobcom, správcovi vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Žalovaný túto svoju zákonnú povinnosť porušil. Sumu 2.456,35 eura (74.000 Sk) žalovaný zaplatil 28. 07. 2005, sumu 43,67 eura (1.315,54 Sk) zaplatil 31. 05. 2006 a suma 109,72 eura predstavuje neuhradený zostatok. Na námietku žalovaného o nedostatku aktívnej i pasívnej vecnej legitímácie strán sporu súd prvej inštancie uviedol, že podľa zákona č. 182/1993 Z.z., ako aj s ohľadom na zmluvu o výkone správy žalovaný ako bývalý správca voči vlastníkom bytov a nebytových priestorov zodpovedá a je teda vecne pasívne legitimovaný v predmetnom konaní. Žalobcovia v čase rozhodnutia súdu boli označení v súlade s aktuálnym listom vlastníctva č. M. zo dňa 15. 03. 2018. Prevodom alebo prechodom vlastníctva bytu alebo nebytového priestoru nemá doterajší vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome právo na vrátenie alikvotnej časti zostatku fondu prevádzky, údržby

a opráv od spoločenstva alebo správcu. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že tvorba fondu prevádzky, údržby a opráv sa viaže na byt, resp. na vlastníctvo bytu, a nie na konkrétnu osobu vlastníka bytu. Je to dané tým, že s vlastníctvom bytu a nebytového priestoru je v zmysle § 13 zákona č. 182/1993 Z.z. neoddeliteľne spojené aj podielové spoluvlastníctvo vlastníkov k spoločným častiam domu, spoločným zariadeniam, príslušenstvu a k príslušnému pozemku, náklady na prevádzku, údržbu a opravy ktorých sa financujú práve z fondu prevádzky, údržby a opráv. Vzhľadom na to, že v dôsledku prechodu alebo prevodu vlastníckeho práva k bytu alebo nebytovému priestoru v bytovom dome, nemá prevádzajúci, resp. pôvodný vlastník, nárok na vyplatenie zostatku prostriedkov fondu, vstupuje do jeho právneho postavenia vlastníka tohto majetku jeho právny nástupca - nový vlastník bytu či nebytového priestoru. S poukazom na uvedené vyvodil záver, že nárok na prevod zostatku majetku vlastníkov podľa § 8a ods. 2 zákona č. 182/1993 Z.z. majú tí, v návrhu označení žalobcovia, ktorí sú ku dňu vyhlásenia rozsudku vlastníkami bytov a nebytových priestorov v bytovom dome. Ako nedôvodnú potom súd prvej inštancie posúdil aj námietku premĺčania uplatneného práva žalobcov vznesenú žalovaným. Podľa súdu prvej inštancie bol žalovaný povinný v súlade so zákonom č. 182/1993 Z.z. nevyčerpané prostriedky v plnej výške (prostriedky určené na údržbu a opravu domu, bytu a nebytového priestoru v dome) previesť na fond prevádzky, údržby a opráv vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome v sume 109,72 eura vyčíslenej znalcom v znaleckom posudku. Žalovaný žiadnym listinným dôkazom nepreukázal, že by v postavení správcu si ku dňu skončenia správy splnil svoju povinnosť a vykonal vyúčtovanie fondu prevádzky, údržby a opráv a nevyčerpané prostriedky v uvedenej výške zisteného zostatku na účet vlastníkov bytov a nebytových priestorov previedol ku dňu rozhodnutia súdu. Pretože tak neurobil, dňa 01. 06. 2005 sa dostal s plnením do omeškania. Súd prvej inštancie preto žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcom 2/, 3/, 4/, 7/, 12/, 13/, 14/, 15/, 18/, 19/, 21/, 22/, 23/, 25/, 27/, 28/, 31/, 32/, 33/, 35/, 36/, 40/, 42/, 43/, 45/, 46/, 52/, 53/, 55/, 56/, 57/, 58/, 60/, 61/, 63/, 64/, 65/, 66/, 67/, 68/, 69/, 70/, 71/, 73/, 74/, 75/, 76/, 79/, 80/, 82/, 84/, 87/ spoločne a nerozdielne uvedenú sumu spolu s úrokom z omeškania. Na základe späťvzatia žaloby uznesením č.k. 7C/156/2006-354 dňa 10. 04. 2013 prvoinštančný súd konanie v časti istiny 12.973,71 eura a úrokov z omeškania vo výške 6 % ročne zo sumy 12.973,71 eura od 01. 06. 2005 až do zaplataenia, zastavil. Žalobu v časti týkajúcej sa žalobcov 1/, 5/, 6/, 8/, 9/, 11/, 16/, 17/, 20/, 26/, 29/, 30/, 34/, 37/, 38/, 39/, 41/, 44/, 47/, 48/, 49/, 50/, 51/, 54/, 59/, 62/, 72/, 77/, 78/, 81/, 83/, 85/, 86/ zamietol s poukazom na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie v spore, keďže títo po podaní žaloby stratili postavenie vlastníka bytu alebo nebytového priestoru oprávňujúce na uplatnenie žalovaného práva. Konanie v časti týkajúcej sa pôvodných žalobcov 10/ D. Y. a 24/ Š. V. zastavil pre nedostatok ich procesnej subjektivity v dôsledku smrti. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil prvoinštančný súd podľa § 262 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) s poukazom na dôvody hodné osobitného zreteľa.

3. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolania žalovaného a žalobcov rozsudkom z 11. septembra 2018 sp. zn. 8Co/182/2018 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým bolo žalobe vyhovie potvrdil a vo výroku o náhrade trov konania ho zmenil tak, že žalobcovia 2/, 3/, 4/, 7/, 12/, 13/, 14/, 15/, 18/, 19/, 21/, 22/, 23/, 25/, 27/, 28/, 31/, 32/, 33/, 35/, 36/, 40/, 42/, 43/, 45/, 46/, 52/, 53/, 55/, 56/, 57/, 58/, 60/, 61/, 63/, 64/, 65/, 66/, 67/, 68/, 69/, 70/, 71/, 73/, 74/, 75/, 76/, 79/, 80/, 82/, 84/, 87/ majú spoločne a nerozdielne proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že žalobcovia 2/, 3/, 4/, 7/, 12/, 13/, 14/, 15/, 18/, 19/, 21/, 22/, 23/, 25/, 27/, 28/, 31/, 32/, 33/, 35/, 36/, 40/, 42/, 43/, 45/, 46/, 52/, 53/, 55/, 56/, 57/, 58/, 60/, 61/, 63/, 64/, 65/, 66/, 67/, 68/, 69/, 70/, 71/, 73/, 74/, 75/, 76/, 79/, 80/, 82/, 84/, 87/ majú spoločne a nerozdielne proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

4. Svoje rozhodnutie odvolací súd odôvodnil tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej je vecne správny, založený na skutkovom stave zistenom dokazovaním v dostatočne potrebnom rozsahu, ktoré bolo aj správne po právnej stránke posúdené podľa príslušných ustanovení zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej len „zákon o vlastníctve bytov“) a Občianskeho zákonníka. Žalobcom vznikol nárok na prevod zostatku peňažných prostriedkov na fonde prevádzky, údržby a opráv ku dňu 31. 05. 2005 v sume 109,72 eura na účet bytového domu vedený u nového správcu. Súd prvej inštancie sa správne vysporiadal s otázkou aktívnej legitímácie žalobcov v

konaní, keď túto ustálil vychádzajúc zo zápisu vlastníckeho práva k bytom a nebytovým priestorom v dome podľa aktuálneho listu vlastníctva č. L.. Tvorba fondu prevádzky, údržby a opráv sa viaže na byt, resp. na vlastníctvo bytu, a nie na konkrétnu osobu vlastníka bytu (§ 10 ods. 5 zákona o vlastníctve bytov). V dôsledku prechodu alebo prevodu vlastníckeho práva k bytu alebo nebytovému priestoru v bytovom dome, nemá prevádzajúci, resp. pôvodný vlastník, nárok na vyplatenie zostatku prostriedkov fondu, vstupuje do právneho postavenia vlastníka tohto majetku jeho právny nástupca - nový vlastník bytu či nebytového priestoru. V danom prípade ide o majetok vlastníkov bytov a nebytových priestorov a peňažné prostriedky na účte vedenom správcom sú v ich podielovom spoluvlastníctve, a preto je daná aktívna legitimácia žalobcov; ako nadpolovičnej väčšiny zo všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome; domáhať sa prevodu zostatku prostriedkov na fonde prevádzky, údržby a opráv z účtu vedeného predchádzajúcim správcom na účet nového správcu. Samotná skutočnosť, že popri nich je aj nový správca aktívne legitimovaný na podanie takejto žaloby nevylučuje aktívnu legitimáciu samotných vlastníkov domáhať sa prevodu ich majetku v podielovom spoluvlastníctve na účet domu vedený u nového správcu. Žiadne ustanovenie zákona podanie takejto žaloby vlastníkov nevylučuje, podanie žaloby nie je vlastníkom zakázané, a nie je ani v rozpore so žiadnou právnou normou kogentnej povahy. Opačný záver by viedol k odopretiu ich práva na súdnu ochranu. Zostatok fondu je majetkom v podielovom spoluvlastníctve vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a je spätý s ich podielovým spoluvlastníctvom k spoločným častiam a zariadeniam domu. Z právnych úkonov týkajúcich sa domu sú ako podieloví spoluvlastníci oprávnení a zaviazaní spoločne a nerozdielne avšak táto solidarita nezakladá v spore ich nerozlučné ani nútené procesné spoločenstvo podľa § 77 a § 78 CSP ale samostatné spoločenstvo podľa § 76 CSP. Žalovaný tak neopodstatnene namietal, že z hľadiska aktívnej legitimácie mali všetci bezpodieloví alebo podieloví spoluvlastníci konať za jeden byt (nebytový priestor) spoločne a nerozdielne. Ako nedôvodné posúdil odvolací súd námietky žalovaného voči dokazovaniu vykonanému prvoinštančným súdom i jeho hodnoteniu a tiež námietky žalovaného o neplatnosti zmluvy o výkone správy ako aj jej výpovede. Podľa odvolacieho súdu sa súd prvej inštancie správne vysporiadal aj so žalovaným vznesenou námietkou premĺčania. Dňom 01. 06. 2005 vznikla žalovanému zákonná povinnosť previesť zostatok majetku vlastníkov, a preto dňom nasledujúcim si vlastníci svoje právo mohli uplatniť po prvýkrát, resp. v trojročnej objektívnej premĺčacej dobe počítanej od (neoprávneného) ponechania si zostatku fondu po ukončení výkonu správy. Dvojročná subjektívna premĺčacia doba začala plynúť dňom 06. 07. 2005, kedy sa žalobcovia dozvedeli o výške bezdôvodného obohatenia na základe potvrdenia o konečnom finančnom vyúčtovaní fondu. Pokiaľ pôvodní žalobcovia (1/ až 58/) podali žalobu na súd dňa 07. 03. 2006 a následne v priebehu konania dňa 08. 02. 2007 časť žalobcov (59/ až 87/) žiadala pristúpiť do konania, právo žalobcov na vrátenie zostatku fondu bolo uplatnené na súde včas. Za nedôvodné a neopodstatnené označil odvolací súd aj námietky žalovaného ohľadne nedostatku riadneho zastúpenia žalobcov ako aj o nedostatku podmienok konania, z ktorých vyvodzoval potrebu zastavenia konania. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti potvrdil. Vo výroku o náhrade trov konania ho potom zmenil z dôvodu procesného úspechu žalobcov, ktorým bolo priznané peňažné plnenie 109,72 eura, keď výška plnenia závisela od znaleckého posudku. V danej veci je tak potrebné vychádzať z toho, že žalobcovia mali plný úspech, čo do základu uplatneného nároku, pričom výška plnenia závisela výlučne od znaleckého posudku, a preto by aj zamietnutie žaloby vo zvyšnej časti výšky peňažného nároku nebolo prejavom procesného úspechu žalovaného, ale výsledkom znaleckého dokazovania. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP s poukazom na procesný úspech žalobcov v odvolacom konaní.

5. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej len „dovolateľ“) dovolanie, ktoré odôvodnil podľa § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a) CSP, a žiadal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

6. Dovolateľ uviedol, že odvolací súd aj súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnili dovolateľovi ako procesnej strane, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Poukázal na to, že do vydania rozhodnutia odvolacieho súdu nebolo prihladené na splnenie podmienok konania, inak by bolo konanie zastavené, pre čo existovali dôvody podľa § 8a ods. 2 ostatnej vety a podľa § 14 zákona o vlastníctve bytov. U

pôvodných žalobcov 1/ až 58/ absentovala procesná subjektivita už v čase začatia sporu, čo mal posúdiť už súd prvej inštancie ex offio a konanie tak malo byť zastavené. V zmysle zákona o vlastníctve bytov konajú spoluvlastníci bytu alebo nebytového priestoru solidárne za ich byt alebo nebytový priestor v dome a teda nie jeden (jediný) z nich, ako tomu je v prípade žalobcov 1/ až 58/, resp. neskôr rozšírených na 87, všetkých konajúcich individuálne, aj v prípadoch spoluvlastníctva bytu (nebytového priestoru) v dome, vrátane BSM. Žalobcovia v spomínaných prípadoch spoluvlastníctva konali spôsobom nekorešpondujúcim platnej právnej úprave podľa zákona o vlastníctve bytov, čo im súdy obidvoch inštancií tolerovali až do 11. 09. 2018 a čo dovolateľ označuje za procesné pochybenie, nesprávny procesný postup, vadu konania (inú vadu). Z celkového počtu 58 žalobcov uvedených v žalobe, vo všetkých prípadoch procesne vystupujúcich a konajúcich individuálne, ich 30 (t.j. 51,72 %, viac ako 1) konalo procesne vadne, nekonal spoločne a nerozdielne, spôsobom korešpondujúcim o.i. s § 14 ods. 5 vety prvej zákona o vlastníctve bytov. V rozpore s týmto zákonným ustanovením konal iba jeden z manželov majúcich byt (nebytový priestor) v dome v BSM ako aj jediný spoluvlastník bytu (nebytového priestoru) v dome bez rešpektovania núteného procesného spoločenstva účastníkov (§ 91 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku). Z počtu 96 bytov a nebytových priestorov v dome tak od podania žaloby do právoplatnosti rozsudku odvolacieho súdu konalo z pôvodného počtu žalobcov 58 (bez zreteľa na nebohých žalobcov 10/ a 24/) na základe perfektného plnomocenstva len 34 z nich, čo z celkového počtu 96 bytov a nebytových priestorov v dome predstavuje minoritný 35,42 % podiel z vlastníkov v dome, na čo súdy pri dokazovaní a hodnotení dôkazov neprihliadali nielen starostlivo, ale vôbec. Neskúmali počas celého konania ani vadné zastúpenie žalobcov zvolenou zástupkyňou, teda či sú všetci 58 žalobcovia riadne, právne účinne zastúpení. Ďalej dovolateľ poukázal na to, že zákon o vlastníctve bytov bol s účinnosťou od 01. 07. 2004 novelizovaný aj zavedením § 8a ods. 2, ktorý zaviedol právny režim priameho zastúpenia vlastníkov správcom v súdnych konaniach. Zo znenia zákona o vlastníctve bytov nekorešponduje záver konajúcich súdov, že nárok na prevod zostatku majetku vlastníkov majú vlastníci, ktorí sú ku dňu vyhlásenia rozsudku vlastníckymi v dome. Jedná sa o nárok nového správcu a nie samotných vlastníkov. Věcná aktívna legitímácia v predmetnom spore tak náleží novému správcovi. Podľa § 8a ods. 2 zákona o vlastníctve bytov platného v rozhodnom čase skončenia správy dovolateľom ako správcom je zákonná povinnosť končiaceho správcu personálne kogentne viazaná na nového správcu a nie samotných vlastníkov v dome. Neobstojí preto názor odvolacieho súdu, že súd prvej inštancie sa správne vysporiadal s otázkou aktívnej legitímácie žalobcov v konaní. Konajúce súdy tak nesprávne aplikovali príslušné ustanovenia zákona o vlastníctve bytov. Ich svojvoľný výklad právnych noriem, ktorý je v extrémnom rozpore s princípom spravodlivosti je tak spôsobilý zasiahnuť do základného práva podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy a práva podľa čl. 5 ods. 1 písm. d) dohovoru (nález ústavného súdu II. ÚS 26/2013). Konajúce súdy ani neakceptovali ostatnú platbu (plnenie) žalovaného, ktorou sa stal žalovaný veriteľom voči vlastníkom v dome v rozsahu prevyšujúcom 109,726 eura. Aj keď oneskorene, s omeškaním po 31. 05. 2005, žalovaný si splnil zákonnú povinnosť podľa § 8a ods. 2 zákona o vlastníctve bytov a tento fakt nebol pri dokazovaní a hodnotení dôkazov vzatý do úvahy nielen súdom prvej inštancie, ale ani odvolacím súdom. Súdy tak starostlivo neprihliadali na všetko, čo počas konania vyšlo najavo, ani to, čo žalovaný v rámci prostriedkov procesnej obrany uviedol, neprihliadali na jeho popretia skutkových tvrdení strany žalobcov ani jeho hmotnoprávnu námietku zániku záväzku splnením, ani na námietku premĺčania práva, čo zakladá dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP. Dovolateľ tiež opakovaním v konaní namietal, že v individuálnych zmluvách o prevode vlastníctva nebolo zákonom ustanoveným spôsobom vykonané vzájomné vyrovnanie prostriedkov určených na financovanie údržby a opráv domu pripadajúcich na bytový a nebytový priestor v dome. Pri dokazovaní a hodnotení dôkazov na to nebolo zo strany súdov prihliadané, čo namietajú ako vadu konania, dokazovania a nerešpektovanie princípov rovnosti strán sporu a nestrannosti súdu. Konajúce súdy aj vykonali znalecké dokazovanie, ktoré bolo nepotrebné (nežiadúce), nadbytočné a nehospodárne. Pre kvalifikované, objektívne preukázanie reálne existujúceho stavu majetku vlastníkov v dome v rozhodný deň skončenia správy úplne postačoval výpis z príslušného účtu v banke. Podľa dovolateľa konajúce súdy nesprávne ako nedôvodnú posúdili aj jeho námietku premĺčania. Tiež záver súdov o tom, že peňažné prostriedky 31.163,09 Sk, ktoré boli zaslané na nový účet domu dňa 12. 10. 2006 predstavovali zostatok prevádzkového účtu a teda nešlo o zostatok fondového účtu, je absurdnosť, nekorešpondujúca reálnemu stavu veci a predstavuje nesprávne skutkové zistenie zo strany odvolacieho súdu a jeho nesprávne právne posúdenie. Napokon za nesprávne

považoval dovolateľ aj rozhodnutie odvolacieho súdu o náhrade trov konania, kedy odvolací súd nesprávne vychádzal z toho, že výška plnenia v danom prípade závisela od znaleckého posudku. Za rozhodné kritérium pre rozhodnutie o náhrade trov konania považoval dovolateľ jeho úspech vo veci. Záverom dovolateľ uviedol, že odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu je nespravodlivé, povrchné, nezodpovedajúce § 220 CSP, nie je presvedčivé, je založené na ničím nepreukázaných skutočnostiach, ktoré sú len predstierané, nelegálne a právne neakceptovateľné.

7. K dovolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa 71/ S.. I. I. (podľa označenia v záhlaví rozsudku súdu prvej inštancie - poznámka dovolacieho súdu). Podľa nej dovolanie žalovaného tvoria jeho subjektívne námietky a výhrady voči konajúcim súdom, prípadne jeho polemiky ohľadne právneho posúdenia veci, ktoré sa týkajú aj priebehu konania na prvoinštančnom súde. Z obsahu dovolania je zrejmé, že žalovaný vyvodzuje prípustnosť dovolania z viacerých ustanovení CSP, resp. uplatnil popri sebe viacero dovolacích dôvodov. Pokiaľ ide o prípustnosť dovolania podľa § 420 CSP, ktoré sa týka tzv. väd zmätočnosti, žalovaným vytýkané vady neexistujú. Pokiaľ ide o otázku prípustnosti dovolania podľa § 421 CSP, ktoré sa týka právneho posúdenia veci, žalobkyňa mala za to, že prípustnosť dovolania žalovaného je vylúčená pre nesplnenie podmienky majetkového cenzu vyžadovanej podľa § 422 CSP. Navrhla preto dovolanie žalovaného odmietnuť.

8. K vyjadreniu žalobkyne 71/ S.. I. I. sa vyjadril žalovaný. Opätovne s poukazom na ustanovenia zákona o vlastníctve bytov uviedol, že aktívna vecná legitímácia v danom spore patrila novému správcovi bytového domu a nie jednotlivým vlastníkom bytov a nebytových priestorov. V predmetnej veci je tak postupované ústavne nekonformne (protiústavne), spôsobom zjavne nesúladným s právnym poriadkom. Mal za to, že podľa § 420 písm. f) CSP je daný tento dovolací dôvod, ktorý samotný postačuje na to, aby dovolací súd z toho dôvodu (čo i len jediného) pripustil dovolanie v predmetnej veci.

9. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa 71/ S.. I. I. (podľa označenia v záhlaví rozsudku súdu prvej inštancie - poznámka dovolacieho súdu). Podľa nej je vyjadrenie žalovaného pre rozhodovanie dovolacieho súdu o dovolaní žalovaného právne irelevantné.

10. Po podaní dovolania žalovaného súd prvej inštancie zistil, že zomreli pôvodní žalobcovia (podľa označenia v záhlaví rozsudku súdu prvej inštancie - poznámka dovolacieho súdu) 25/ K. M., 57/ V. S. L., U. a 60/ Š. O.. Uznesením zo dňa 08. novembra 2019 č.k. 7C/156/2006-969 rozhodol, že pokračuje v konaní s ich právnymi nástupcami (označení v záhlaví tohto rozhodnutia ako žalobcovia 14a/, 14b/, 14c/, 31/, 33a/ 33b/ - poznámka dovolacieho súdu).

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej len „dovolací súd“) v priebehu dovolacieho konania ďalej z príslušných registrov zistil, že v čase dovolacieho konania zomreli žalobcovia 3/ S. H., 4/ F.. Ľ. Š., 5/ F.. Ľ.V. N., 9/ Q. Ž., 12/ S. N., 24/ S.F. G., 28/ D. O., 29/ Z. N., 35/ I. O.Ž., 43/ S.. I. I., 45/ K. H., 50/ F.. O. E..

12. Dovolací súd následne z príslušných súdov, príp. od notárov konajúcich ako súdni komisári v konaniach o dedičstve, zabezpečil dedičské rozhodnutia vydané v konaniach o dedičstve po vyššie menovaných zomrelých žalobcoch. Z týchto zistil právnych nástupcov - dedičov po zomrelých.

13. Podľa § 438 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) na konanie na dovolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak zákon neustanovuje inak.

14. Procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva (§ 61 CSP). Ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví (§ 62 CSP). Ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať. V konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých

podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve (§ 63 ods. 1, 2 CSP).

15. V zmysle vyššie uvedeného dovolací súd rozhodol podľa § 63 ods. 2 v spojení s § 438 ods. 1 CSP o pokračovaní v dovolacom konaní s právnymi nástupcami zomrelých žalobcov 3/, 4/, 5/, 9/, 12/, 24/, 28/, 29/, 35/, 43/, 45/, 50/ tak, ako vyplýva z výroku I. tohto rozsudku.

16. Následne dovolací súd po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného nie je prípustné.

17. Dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania v prvom rade z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

18. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP treba taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov v tom - ktorom konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia znamená porušenie práva na spravodlivý proces; jeho súčasťou je aj náležité odôvodnenie rozhodnutia (pozri rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 559/2018, sp. zn. III. ÚS 47/2019, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/140/2019, sp. zn. 4Cdo/120/2019 a pod.). Takýto nesprávny procesný postup súdu môže spočívať predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

19. Súčasťou práva na spravodlivý proces je aj právo na náležité odôvodnenie rozhodnutia (pozri rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 559/2018, sp. zn. III. ÚS 47/2019, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/140/2019, sp. zn. 4Cdo/120/2019 a pod.) a povinnosť konajúceho súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či 4Cdo/3/2019, 8Cdo/152/2018, 5Cdo/57/2019) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.).

20. V danom prípade videl dovolateľ naplnenie uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP v tom, že konajúce súdy dospeli na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam, namietal tak vykonané dokazovanie ako aj hodnotenie jeho výsledkov a namietal, že rozsudok odvolacieho súdu nezodpovedá § 220 CSP a je teda nepreskúmateľný.

21. Podľa konštantnej judikatúry dovolacieho súdu nie je v zásade dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP paušálne tvrdenie o nedostatočne zistenom skutkovom stave,

nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (3Cdo/26/2017, 4Cdo/56/2017, 5Cdo/90/2017, 8Cdo/187/2017). Súlad tohto právneho názoru s Ústavou Slovenskej republiky posudzoval ústavný súd napríklad v uznesení sp. zn. II. ÚS 465/2017, nedospel však k záveru o jeho ústavnej neudržateľnosti. Dovolací súd má síce možnosť posúdiť a vyhodnotiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.), a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04), čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP.

22. Dovolací súd dospel k záveru, že hodnotenie vykonaných dôkazov konajúcimi súdmi a následne prijaté skutkové závery nevykazujú žiadne znaky svojvoľnosti, nelogickosti, či zrejmeho omylu, z čoho je zjavné, že súdy oboch nižších inštancií nezaťažili konanie v tomto smere vadou zmätočnosti.

23. Pokiaľ ide o dovolateľom namietané nedostatočné odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu, za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že odvolací súd svoje rozhodnutie neodôvodnil podľa predstáv dovolateľa, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom, čo nie je tento prípad. Žalovaný neopodstatnene namieta, že mu odvolací súd nedostatočným odôvodnením rozhodnutia znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Posudzujúc námietky dovolateľa smerujúce k arbitrárnosti a nedostatočnosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia dovolací súd vyhodnotil rozhodnutia oboch súdov nižších inštancií v ich vzájomnej jednote a dospel k záveru, že odvolací súd rozhodujúci o opravnom prostriedku žalovaného sa vysporiadal s jeho právne relevantnou argumentáciou adekvátne a preskúmateľne, a jeho rozsudok je jasný, výstižný, presvedčivý a spĺňa všetky kritériá vyplývajúce z § 220 CSP.

24. V tejto súvislosti dovolací súd poznamenáva, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať odpoveď na všetky odvolacie námietky uvedené v odvolaní, ale len na tie, ktoré majú pre rozhodnutie o odvolaní podstatný význam, ktoré zostali sporné alebo na ktoré považuje odvolací súd za nevyhnutné dať odpoveď z hľadiska doplnenia dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie (II. ÚS 78/05).

25. Dovolateľ ďalej prípustnosť svojho dovolania podľa § 420 písm. f) odôvodnil tým, že rozhodnutia súdov nižších inštancií sú založené na nesprávnom právnom posúdení veci v otázkach aktívnej i pasívnej vecnej legitímácie, spôsobu konania jednotlivých vlastníkov bytov a nebytových priestorov (koná jeden zo spoluvlastníkov, či všetci spoločne) a premlčania uplatneného práva žalobcov.

26. K uvedenému dovolací súd poznamenáva, že z hľadiska namietanej zmätočnej vady v zmysle § 420 písm. f) CSP správnosť právnych záverov, ku ktorým odvolací súd dospel, nie je relevantná, lebo prípadné nesprávne právne posúdenie veci túto vadu zmätočnosti nezakladá (R 24/2017); tento právny záver považuje za ústavnoprávne akceptovateľný i ústavný súd (I. ÚS 61/2019). Skutočnosť, že dovolateľ má odlišný právny názor než konajúce súdy, bez ďalšieho nezakladá a nedokazuje nimi tvrdenú vadu v zmysle § 420 písm. f) CSP.

27. Činnosť súdu, pri ktorej zistený skutkový stav podriaďuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či sa právo prizná alebo neprizná sa označuje ako právne posudzovanie veci. Samotným právnym posúdením veci ale nemohlo dôjsť k odňatiu možnosti strany konania pred súdom konať, lebo právnym posúdením veci sa jej neodnámali možnosti uplatnenia jej procesných práv v zmysle § 420 písm. f) CSP.

28. Z tohto dôvodu boli otázky právneho posúdenia veci súdmi nižšej inštancie v doterajšej judikatúre najvyššieho súdu považované (len) za relevantný dovolací dôvod, ktorým bolo možné odôvodniť procesne prípustné dovolanie (viď § 421 ods. 1 CSP), ktorý však ale sám osebe nezakladal prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP.

29. Skúmajúc dovolanie žalovaného podľa jeho obsahu (čl. 11 a § 124 ods. 1 CSP) dovolací súd zvažoval, či dovolanie žalovaného v časti, v ktorej namieta nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom možno posúdiť ako dovolanie odôvodnené podľa § 421 CSP nesprávnym právnym posúdením veci.

30. Prípustnosť takéhoto dovolania žalovaného je však vylúčená pre nesplnenie podmienky majetkového cenzu podľa § 422 CSP.

31. Podľa ustanovenia § 422 ods. 1 CSP dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

32. Podľa § 422 ods. 2 CSP na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

33. Citované ustanovenia § 422 CSP obmedzujú prípustnosť dovolania pre nesprávne právne posúdenie veci (§ 421 ods. 1 CSP) tzv. majetkovým cenzom (ratione valoris). Limitujú prípustnosť dovolania určením výšky sumy, ktorá má byť predmetom dovolacieho prieskumu, pričom túto výšku viaže na desaťnásobok minimálnej mzdy vo všetkých sporoch, ktorých predmetom je peňažné plnenie. Výnimku predstavujú spory s ochranou slabšej strany, keď vychádzajúc z koncepcie zvýšenej ochrany týchto definovaných subjektov, je majetkový cenzus znížený na dvojnásobok minimálnej mzdy, aby v týchto sporoch bola ponechaná možnosť dovolacieho prieskumu i pri nižších sumách plnenia. To znamená, že pokiaľ je dovolaním napadnutý výrok rozhodnutia odvolacieho súdu o peňažnom plnení, je dovolací prieskum pre nesprávne právne posúdenie veci možný, len ak peňažné plnenie prevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, resp. v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy.

34. Dovolací súd vo svojej rozhodovacej činnosti (napr. 6Cdo/191/2018, 4Cdo/186/2018, 7Cdo/216/2018, 1Cdo/263/2018, 5Cdo/158/2018) už uviedol, že v prípade tzv. spotrebiteľského sporu, teda sporu s ochranou slabšej strany, pre posúdenie prípustnosti dovolania neprichádza do úvahy uplatnenie nižšieho majetkového cenzu, t.j. dvojnásobku minimálnej mzdy v zmysle § 422 ods. 1 písm. b) CSP ak je dovolateľom dodávateľ. Účelom zníženia majetkového cenzu v sporoch s ochranou slabšej strany je totiž podľa dôvodovej správy k Civilnému sporovému poriadku zvýšená procesná ochrana slabšej strany, ktorou je v spotrebiteľskom spore spotrebiteľ. Táto zvýšená procesná ochrana spočíva v sprístupnení dovolania i pri nižšej sume peňažného plnenia. Znížený majetkový cenzus sa v spotrebiteľskom spore uplatní, ak dovolateľom je neúspešný spotrebiteľ (R 29/2019). Pokiaľ je však dovolateľom neúspešný dodávateľ, pre posúdenie prípustnosti dovolania platí majetkový cenzus vo výške desaťnásobku minimálnej mzdy.

35. V predmetnej veci bol dovolateľom, ktorý má vo vzťahu zo zmluvy o výkone správy bytového domu k žalobcom ako spotrebiteľom postavenie dodávateľa, dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu vo výroku, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť pôvodným žalobcom 2/, 3/, 4/, 7/, 12/, 13/, 14/, 15/, 18/, 19/, 21/, 22/, 23/, 25/, 27/, 28/, 31/, 32/, 33/, 35/, 36/, 40/, 42/, 43/, 45/, 46/, 52/, 53/, 55/, 56/, 57/, 58/, 60/, 61/, 63/, 64/, 65/, 66/, 67/, 68/, 69/, 70/, 71/, 73/, 74/, 75/, 76/, 79/, 80/, 82/, 84/, 87/ (podľa označenia v záhlaví rozsudku súdu prvej inštancie - poznámka dovolacieho súdu) spoločne a nerozdielne sumu 109,72 eura s ročným úrokom z omeškania vo výške 6 % od 01. 06. 2005 z dlžnej sumy 109,72 eura až do zaplatenia.

36. Výška minimálnej mzdy v čase podania žaloby (07. marca 2006) bola 6.900 Sk, čo v prepočte konverzným kurzom predstavuje 229,04 eura (podľa § 1 písm. b) Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 428/2005 Z.z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy). Dovolací súd teda v dovolaní

napadnutej časti výroku svojho rozsudku rozhodoval o peňažnom plnení neprevyšujúcom desaťnásobok minimálnej mzdy a prípustnosť dovolania žalovaného podľa § 421 ods. 1 CSP bola preto v zmysle § 422 ods. 1 písm. c) CSP vylúčená.

37. Žalovaný nakoniec prípustnosť svojho dovolania vyvodzoval aj z ustanovenia § 420 písm. b) CSP.

38. Podľa § 420 písm. b) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu.

39. Naplnenie tohto odvolacieho dôvodu žalovaný v skutočnosti odvíja od nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcov, čo vyplýva z jeho argumentácie vyjadrenej v dovolaní.

40. Dovolací súd v tejto súvislosti považuje za nevyhnutné uviesť, že procesnou subjektivitou strany konania sa rozumie spôsobilosť mať procesné práva a povinnosti, ktoré zákon priznáva strane. Právna úprava procesnej subjektivity je obsiahnutá v § 61 CSP a má ju ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti, inak len ten, komu ju priznáva zákon. Procesná subjektivita vyplýva z hmotnoprávných predpisov. Ustanovenie § 7 Občianskeho zákonníka upravuje spôsobilosť fyzických osôb mať práva a povinnosti, u právnických osôb to je ustanovenie § 19 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

41. Od procesnej subjektivity je potrebné odlišovať vecnú legitímáciu, či už pasívnu alebo aktívnu. Vecnú legitímáciu má ten, kto je podľa hmotného práva nositeľom uplatneného práva alebo povinnosti. Nedostatok vecnej legitímácie podľa § 420 písm. b) CSP nie je dôvodom prípustnosti dovolania; môže mať za následok len nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nie prípustnosť dovolania (porovnaj napr. R 34/1993, 2Cdo/152/2011, 3Cdo/293/2008, 4Cdo/103/2012, 5Cdo/13/2016, 6Cdo/10/2012). Vecná legitímácia a jej nedostatok je z hľadiska prípustnosti dovolania právne bezvýznamná.

42. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobcami sú fyzické osoby s vlastnou právnou subjektivitou, t.j. subjekty spôsobilé byť účastníkom v občianskoprávných vzťahoch a teda aj spôsobilé byť stranou civilného sporového konania (§ 61 CSP). Z obsahu spisu a ani z informácií, ktoré dovolací súd zadovážil v priebehu odvolacieho konania nevyplýva, že by v čase rozhodovania odvolacieho súdu existoval deficit v právnej subjektivite na strane žalobcov. Nemožno sa preto stotožniť s názorom žalovaného, že konanie pred súdmi nižších inštancií trpelo vadou podľa § 420 písm. b) CSP.

43. Vzhľadom na uvedené závery dovolací súd dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. c) CSP odmietol v celom rozsahu ako neprípustné.

44. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov odvolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

45. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.